

40 χρόνια μπροστά στο θυσιαστήριο (π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας, παπαδάσκαλος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η παρακάτω ομιλία εκφωνήθηκε από τον π. Κωνσταντίνο Ι. Κώστα στον Ιερό Ναό του Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω Βελβεντού κατά τη Θεία Λειτουργία της 29ης Νοεμ. 2016 για τη συμπλήρωση 40 χρόνων ιερωσύνης του.

Ο φετινός Νοέμβριος 2016, αδελφοί, είναι για μένα μια ιδιαίτερη χρονική σήμανση. Συμπληρώνω, Θεού ευδοκήσαντος, 40 χρόνια (Νοέμβριος 1976 – Νοέμβριος 2016) στην διακονία της Εκκλησίας μέσα από το λειτούργημα της ιερωσύνης. Την 40χρονη αυτή διαδρομή τη γιορτάζω με την τέλεση της σημερινής (29-11-2016) Θείας Λειτουργίας (και με την παρουσία τη δική σας) στον ιερό ναό του Αγίου Διονυσίου Βελβεντού και την αφιερώνω στη Θεία Λατρεία και στην μέσα από αυτήν διακονία του ανθρώπου.

Δεν

πρόκειται για γιορτή θριαμβολογίας και απαρίθμησης ατομικών επιτευγμάτων. Είναι γιορτή και τιμή, που και βέβαια πλημμυρίζω από χαρά, όμως νιώθω βαθύ το αίσθημα της ευγνωμοσύνης να με κατακλύζει όλα αυτά τα χρόνια και είναι αυτό το αίσθημα που θέλω τώρα να εκφράσω.

Αίσθημα ευγνωμοσύνης πάνω απ' όλα στο Θεό, που η κλήση Του, ανερμήνευτα, ήρθε και συνάντησε την προσωπική μου κλίση (που κι αυτήν δεν ξέρω πότε και πώς εμφυτεύτηκε μέσα μου) την αποδέχτηκε, την προσέλαβε και τη συνέθεσε.

Αίσθημα ευγνωμοσύνης στους γονείς μου (Ιωάννη και Μαριάνθη) και στη γιαγιά μου (Γλυκερία) που "έβλεπαν" την παιδική μου κλίση προς την ιερωσύνη και την ενίσχυαν με την απλοϊκή διδαχή τους μέσα στην οικογενειακή θαλπωρή.

Αίσθημα ευγνωμοσύνης στους πρώτους μου πνευματικούς των παιδικών μου χρόνων της Ενορίας Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Βελβεντό (μέσα στην οποία ανατράφηκα) τον απλούν παπα-Γιώργη Κακούλη και τον καλλίφωνο παπα-Νικόλαο Τράντα. Πόσες εμπειρίες μαζί τους, Θεέ μου! Και μετά στα γυμνασιακά χρόνια, στον πνευματικό μου, τον και καθηγητή μου παπα-Κωνσταντίνο Γαζή, ο οποίος μου έδωσε και τη "Συμμαρτυρία Πνευματικού" – απαραίτητη προϋπόθεση – για την εισαγωγή οποιουδήποτε στην ιερωσύνη. Στη σειρά των πνευματικών μου οδοδειχτών αναφέρομαι με σεβασμό και στον αείμνηστο παπα-Γιώργη Πυρουνάκη, του οποίου όλος ο βίος του ήταν η εφαρμογή του λόγου του Αποστόλου Παύλου: "Ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δυνάμεως και αγάπης και

σωφρονισμού” (Β’ Τιμ. 1, 7). Ο σεβασμός μου στον π. Γ. Πυρουνάκη είναι αυτός, που είχε για τον Μάρκο Μπότσαρη ο Γεώργιος Καραϊσκάκης: “Ο Μάρκος ήτανε τρανός. Ούτε το δαχτυλάκι του δεν του φτάνουμε”. (Στα νεότερα χρόνια, Ιστορία ΣΤ’ Δημοτικού, σελ. 119, ΟΕΔΒ, έκδοση 2005).

Ευγνωμοσύνη στους δασκάλους μου της εκκλησιαστικής-βυζαντινής μουσικής τον Γεώργιο Χωλόπουλο (Βελβεντό) και τον Χαρίλαο Ταλιαδώρο (Θεσσαλονίκη). Στους καθηγητές μου της “Ανωτέρας Ιερατικής Σχολής Θεσσαλονίκης” και μετά, στους της “Εκκλησιαστικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης”.

Αίσθημα ευγνωμοσύνης στο Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης μακαριστό Διονύσιο (Ψαριανό) με την ευλογία του οποίου πήγα (μετά τις σπουδές μου) στη Γαλλία για να χειροτονηθώ και να διδάξω ως δάσκαλος στα εκεί ελληνικά σχολεία.

Αίσθημα βαθιάς ευγνωμοσύνης και μεγάλης τιμής στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και στον Μητροπολίτη Γαλλίας μακαριστό Μελέτιο για την απόδοση σε μένα της ιερωσύνης στους δύο βαθμούς, τον πρώτο του Διακόνου και τον δεύτερο του Πρεσβυτέρου σε ηλικία 24 ετών. Χειροτονήθηκα Διάκονος στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Στεφάνου Παρισίων στις 7-11-1976 (θυμάμαι που συμπροσευχόμενος μέσα στο Ιερό ήταν ο - τότε - Μητροπολίτης Δημητριάδος και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος μακαριστός Χριστόδουλος) και Πρεσβύτερος στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Τουλώνος στις 28-11-1976. (Παρούσα στη χειροτονία μου, του Πρεσβυτέρου, ήταν και η σύζυγος και πρεσβυτέρα μου Αθανασία).

Στη χειροτονία μου (του Πρεσβυτέρου) ο Μητροπολίτης Μελέτιος, μου πρόσφερε δώρο, το πρώτο μου αντιμήνσιο, στο οποίο αναγράφεται: "Δημήτριος, ελέω Θεού, Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης. Από των Πατριαρχείων εν έτει 1972 κατά μήνα Ιούλιον" και στη βάση του: "Καθιερωθέν υπό του Μητροπολίτου Γαλλίας Μελετίου κατά την τελετήν των

την 3ην
μήνσιο το

φωτο: Βασίλης Κώστας

Είναι

ύψιστη τιμή για μένα, που με αξίωσε ο Θεός, να συγκαταριθμηθώ στους κληρικούς της "Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας" Του και να είμαι

χειροτονία Διακόνου και Πρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου της Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης.

Για την περίοδο στη Γαλλία ευγνωμοσύνη στον (την εποχή εκείνη) αρχιμ. Στέφανο, αρχιερατικό επίτροπο Μασσαλίας (σημερινό Αρχιεπίσκοπο Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας) και στον (τότε) Επίσκοπο Σασίμων Ιερεμία (σημερινό Μητροπολίτη Ελβετίας), στους ψάλτες, στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και στους ενορίτες της Αγίας Τριάδος Τουλώνος (Γαλλία).

(συνεχίζεται)